

HISTÒRIES COLOMENQUES

1975. La lluita veïnal salva el Motocròs

Chema Corral

Historiador

L'any 1964 es va traslladar el Gran Premi d'Espanya de motocròs, puntuable per al campionat del món, del circuit de Pedralbes als Pins, a la part alta del barri colomenc del Raval. Van ser cinc anys, de 1964 a 1968. Van competir-hi corredors de talla mundial com el suec Torsten Hallman, el soviètic Viktor Arbekov o el

català Pere Pi.

Per aquesta raó, en aquells temps de rebuda massiva d'immigrants, l'imaginari col·lectiu va començar a denominar aquest indret com El Motocròs. El nom de tota la vida ha estat i, ara torna a ser, Els Pins. Existia una pineda on, en algunes ocasions, s'havien suïcidat persones penjant-se d'una soga.

El Pla Parcial del Motocròs, aprovat el 1973, permetia la construcció de blocs de fins a 15 pisos d'alçada, mentre el moviment veïnal reivindicava equipaments i zones verdes. Es van fer assemblees, prohibides i avortades, i altres permeses amb la presència de tècnics del Col·legi d'Arquitectes; impugnacions, ocupacions, celebracions festives com ara el dia de la truita de l'any 1974. Tot això amanit amb repressió.

En aquest context, el 9 de març de 1975, ara ha fet 50 anys, es va celebrar una reunió transcendental per al futur dels barris del Raval i de Santa Rosa. Va ser a l'església del Raval, plena de gom a gom, amb la

participació dels dirigents veïnals dels dos barris, de l'alcalde Blas Muñoz, del procurador en Cortes Eduard Tarragona i de diversos tècnics. Després d'aquesta trobada, l'Ajuntament va canviar de posició i el Pla Parcial del Motocròs va quedar en paper mullat i el moviment veïnal va aconseguir salvar aquests terrenys.

Les caigudes dels plans parcials del Motocròs, per la lluita veïnal, i del de Can Zam, per sentència judicial, en el primer semestre de 1975, van ser decisives perquè Santa Coloma tingués dos grans parcs de descongestió urbana.

Els ajuntaments democràtics es posen mans a l'obra per dis-

senyar i fer realitat el parc. El Pla Especial del Parc del Motocròs finalitza la seva tramitació el maig de 1985, tot plantejant un equilibri entre equipaments educatius, esportius i zones verdes.

Cal destacar la gran plaça amb grada en forma de teatre grec. A principis de l'any 1991, ja estan acabades les dues fases executives. Finalment, la Comissió de Govern de 27 de març de 1995, a proposta de la Comissió de Patrimoni Arquitectònic, Cultural i Natural, atorga a aquest indret el nom de Parc del Pins, tot restituint el nom històric. ♦